

Op 2 oktober 2009 overleed op 87 jarige leeftijd Willem Jozef (Wim) van Hoorn. Samen met zijn vrouw L. van Hoorn-Koster¹ heeft hij een zeer belangrijke bijdrage geleverd aan de geschiedschrijving van Amersfoort. Na zijn pensionering bij de Nederlandse Spoorwegen kon hij zich geheel wijden aan archeologisch en historisch onderzoek. Terreinen die hij op inspirerende wijze wist te combineren. Zoals in zijn in eigen beheer uitgegeven *Onderzoek 'De Kroon'*, Amersfoort 1978. In samenwerking met de Archeologische Werkgemeenschap voor Nederland afdeling Vallei en Eemland was in 1976 al verschenen *Verslag onderzoek Zwanenburg te Leusden*. Hierin nam Van Hoorn het archeologisch onderzoek voor zijn rekening en A.Veldhuizen het archivalische. In 1982 publiceerde de afdeling Vallei en Eemland het boek *Observantenklooster Amersfoort*. Van Hoorn schreef hierin met gemeentearchivaris J. Hovy het hoofdstuk 'Van Observantenklooster tot Doelen, van Doelen tot Werkinstituut (1472-1825)', met de medewerker van het archief A. Medema 'De lotgevallen der gebouwen na 1825' en alleen 'Het archeologisch onderzoek' en 'Huisvuil, een waardevolle bron van informatie'. Hij schreef hierover ook in het speciale nummer van het tijdschrift *Flehite* gewijd aan de historie en de restauratie van het Observantenklooster (*Flehite* 14 (1982), pp. 26-29). Het is in dit verband niet verwonderlijk dat Van Hoorn vele jaren (bestuurs)lid was van de archeologische werkgroep van de Oudheidkundige Vereniging Flehite die later op zou gaan in de AWN afd. Vallei en Eemland. Ook in het bestuur van Flehite, waarvan hij van 1976-1995 deel uitmaakte, had de archeologie en de archeologische verzameling van het museum zijn speciale aandacht. Van Hoorn en zijn vrouw waren hartstochtelijke reizigers. Vooral Italië had hun speciale voorkeur. Hij hield er lezingen over met lichtbeelden. Voor Flehite organiseerde ook tal van excursies, met name naar tentoonstellingen in het buitenland.

Archeologie en geschiedenis combineerde hij ook in zijn artikel 'Vier eeuwen Breestraat bij de Ketelaarsbrug. Een bijdrage tot de geschiedenis der panden van Museum Flehite' (*Flehite* 16 (1984), pp. 1-17) met zeer veel nieuwe gegevens. Van Hoorn is daarin afgebeeld als opgraver van de mogelijk 15^e-eeuwse oven in de kelder van Breestraat 78. Ook andere artikelen bevatten belangrijke correcties op zaken die tot dan toe als vaststaand werden aangenomen. 'Het Hoogerhuis in Amersfoort. Legende en Waarheid' in *Flehite* 13 (1981), pp. 24-31 en 'Het stadhuiscomplex aan de Hof te Amersfoort' in *Flehite* 25(1996), pp. 35-40 zijn daar voorbeelden van. Ook de geschiedenis van Randenbroek met haar bewoners legde hij, na gedegen archiefonderzoek, vast in deel 7 van de Amersfortia Reeks: *Een hofstede genaamd Randenbroek. Van leengoed tot stadspark*, Amersfoort 1991. In de bundel bij het afscheid van gemeentearchivaris Hovy² schreef hij over 'Een 17^e-eeuwse fundatie tot ondersteuning van roomskatholieke armen' (de Pieter Dirxmans Fundatie). Als 'buitenbeentjes' kunnen nog genoemd worden *Amersfoort zo was het*, Almere Haven [1995], met oude prentbriefkaarten, en *Oud Amersfoort vanuit de lucht*, Hoogeveen 1996, met oude luchtfoto's van KLM Aerocarto.

Gezien het vorenstaande is het zeer verdiend dat Van Hoorn en zijn vrouw in 1996 de Flehiteprijs van de Oudheidkundige Vereniging ontvingen voor hun belangrijk historisch onderzoek. Zij publiceerden weliswaar apart onder hun eigen naam maar ze waren intensief betrokken bij elkaars archivalisch onderzoek. Een bijzondere geste was dat Van Hoorn in 2008 een zogenaamd fonds op naam van het Prins Bernhard Cultuurfonds in het leven riep. Het Van Hoorn-Koster Fonds beschikt over een aanzienlijk kapitaal. Hieruit kan jaarlijks een bedrag beschikbaar gesteld worden ter ondersteuning van publicaties op het terrein van archeologie en geschiedenis die de provincie Utrecht betreffen. De publicaties

van het echtpaar Van Hoorn hebben allerlei leemtes in de kennis van de geschiedenis van Amersfoort opgevuld. Een werk dat mede door hun Fonds in de toekomst ook door anderen kan

worden voortgezet. Dit alles stemt tot grote dankbaarheid.

— Burchard Elias

1 B.G.J. Elias, 'In memoriam mevrouw L. van Hoorn-Koster' in: *Flehite. Historisch Jaarboek voor Amersfoort en omstreken* V (2004), pp. 127-128. 2 J.A. Brongers,

B.G.J. Elias en R.M. Kemperink (red.), *Amersfoortse opstellen. Historie, archeologie, monumentenzorg*, Amersfoort 1989.